

NOTETES

Per a comprovar l'exactitud de la versió donada per «La Veu de Catalunya» referent a no haver sigut admesos a les oficines de Telègrafs dos despatxos redactats en català, dirigits pel President de la Mancomunitat de Catalunya i el de la Diputació a la família del malhaurat diputat provincial, senyor Camprubí, el corresponsal d'«El Sol» de Madrid visità al jefe de Telègrafs, senyor Cardona, qui li digué que havia desmentit oficialment i en informe que envià a la Direcció general, la versió publicada per «La Veu».

La versió veritat del què va ocórrer és la següent: els esmentats despatxos foren dipositats a les oficines de la Companyia del ferrocarril de M. Z. A., instal·lades al carrer d'Ocata, i aquèlla, atenent-se al reglament de ferrocarrils, que sols permet cursar telegrams en castellà i no en cap altre idioma, es negà, com és natural, a admetre els que enviaven el President de la Mancomunitat i el de la Diputació. Pel contrari, en les oficines de Telègrafs s'admeten, per a l'interior de la Nació, tots els telegrams redactats en català.

De tot ço que diem, ens consta n'està enterat el secretari de la Mancomunitat, senyor Sans i Buigas, i amb tota classe de detalls, i no sabem cap rectificació per part de dit organisme.

El senyor Cambó és el culpable de tot el què ara ha succeït, car ell, siguent ministre de Foment, podia modificar la disposició, i no ho feu.

Una cosa és l'ésser ministre del «Tirà» i altra cosa passejar el «garbo» per les rambles, o bé navegar en yatch pels mars d'Orient, amb distingida companyia.

Veritat, Francisquet de Verges?

Es objecte de molts comentaris una disposició que aviat serà dictada, en virtut de la qual, en els estancs de Catalunya podran substituir-se els colors de l'emblema del «Tirà», amb els barrats de la bandera catalana, quina disposició es deurà al patriotisme del diputat senyor Bastos, gerent de la Tabaçalera, membre de l'exèrcit espanyol i parent del general Berenguer.

Molts no s'explicaven el perquè la Lliga es manté callada en l'assumpte de les responsabilitats, en el qual hi va mesclat el nom del general Berenguer, i creien que eren solament les accions de «La Colonizadora» el què motivava el mutisme de dita organització política.

Però, cal Es veu que, en aquest joc, bastos són trumfos!

Ah! i al pobre Macià, a la primera jugada van fallar-li l'as, en expulsar-lo de l'exèrcit...

Li està bé, per anti-oportunistal

I qui diu anti-oportunistal, vol dir anti-lliguer.

El senyor Trias de Bes, l'ex-diputat a Corts i ex candidat derrotat en el districte de la Seu d'Urgell, pel nostre amic, senyor Serradell, en parlar, al miting de Mollet (que fou un verda-der fracàs), digué que nostre actiu diputat a Corts parla sempre al Congrés en detriment de la llengua catalana.

Tothom sap que totes quantes vegades el senyor Torras ha discursat al Parlament, referint-se a la llengua catalana, mai li ha sigut replicada la seva peroració per cap dels dipu-tats lliguers.

Potser si el senyor Trias de Bes no hagués sigut derrotat a Seu d'Urgell hauria tingut ocasió de contradir les afirmacions del nostre amic.

Esperem, no obstant, que la Lliga procurarà un districte a l'ex-diputat, i allavors *frente a frente*, al Congrés, amb el senyor Torras, podran discursar, bo i parlant de la nostra parla.

De tot lo qual ens en congratularem.

Copiem de «Gent d'Ara»:

«Cal confessar que el complet abandó del Marroc, després dels sacrificis fets i dels interessos creats, repugna a nostre dintre».

Naturalment!

Sols cal saber si el *dintre* que els repugna, als regionalistes de la Lliga, és el «dintre l'ànima» o bé el «dintre de l'ermilla».

Fem aquesta salvetat, perquè llastimosament els *pronoms* de la Lliga confonen a voltes els sentiments de l'ànima amb els negocis.

Oi, senyors Ventosa i Cambó?

D'una poesia d'en Apis, que «Gent d'Ara» publica en son últim nombre:

diré que tes dents blanques
semblen gromulls de llet!

Home, senyor Apis, si la força del conso-nant l'ha obligat fins aquí, *bueno!* Més calia buscar un altre final a l'últim vers.

Veü, la *natilla* també és blanca.

I també ho són les mitges d'en Puig i Catedral!

COMARCALES

Cardedeu

Completamente restablecidos de la operación quirúrgica sufrida, se encuentran ya entre nosotros el digno Juez Municipal don José Torruella y el concejal de este Ayuntamiento señor Casanovas

—Nuestro particular amigo el secretario de la Corporación Municipal don Miguel Rovira, solicita el cargo de secretario del Juzgado Municipal que con general aplauso viene desempeñando por habilitación.

L.

Parets

Reina gran entusiasmo entre los afectos a la Coalición Liberal, para asistir al mitin que tendrá lugar el domingo en Granollers, en la sala de espectáculos de La Unión Liberal.

—Se anuncia para muy en breve la boda del joven José Cucurella, con la distinguida señorita Carmen Serrajordi, hermana de nuestro querido y buen amigo, el ex-alcalde de este pueblo, don Juan Serrajordi.

—Ha dado a luz una hermosa niña la distinguida esposa de nuestro particular amigo don Francisco Albors, director de la fábrica de tejidos «La Industria Linera».

—El «Sport Club» de Parets jugó el pasado domingo un partido de foot-ball con el equipo de Montmeló. Este equipo se apuntó 3 goals, por 1 el de Parets.

El «reterée», muy deficiente.

S.

Bigas i Riells

L'acte de caciquisme més gran que's registra en els anys de la història política del districte, és el perpetrat la setmana avant-passada en el poble de Riells del Fay, pels cacics a les

ordres immediates del Diputat provincial En Santiago de Riba.

El dissabte, dia 10, entre deu i onze, es personà en la casa on té son hostatge «La Violeta», En Josep Bachs, jutge municipal, acompanyat d'altres subjectes, i procediren a la clausura de la casa, no sense abans haver pujat a la sala on hi té la societat qualques efectes, sense que's tingui coneixement del què hi feren.

Si es te en compte que l'atropell va cometre's sense que mediés requeriment ni notificació de cap mena, podrà comprendre's la gravetat del fet, que, com és natural, va ésser denunciat pel president de la societat «La Violeta» al Jutjat d'instrucció de Granollers.

Com antecedent, cal fer notar que dies abans havien sigut cridats al despatx del senyor Riba significats amics del diputat a Corts senyor Torras, entre ells el president de «La Violeta», els qui no varen creure's obligats a acudir-hi, per saber ja que's tractava de parlar-los de política.

D.

Canovellas

Ha quedado constituída la «Sociedad de vaqueros de Canovellas» en la siguiente forma: Presidente, Isidro Asturgó; Vicepresidente, Manuer Piquer; Tesorero, Antonio Piquer; Secretario, Jaime Gispert; Vicesecretario, Francisco Pons, y Vocales, Francisco Danti y Jaime Roca.

—Ha fallecido en el vecino pueblo de Marata don Francisco Font, padre político de nuestro querido amigo, el alcalde don Jaime Gispert, a quien expresamos nuestro sincero pésame.

—Restablecida de la dolencia que la ha retenido en cama, hemos tenido el gusto de saludar a la hija del digno juez municipal, don Miguel Julia.

L.

Montcada

Cumpliendo acuerdo consistorial, se cursó el siguiente telegrama al diputado a Cortes por el distrito, don Francisco Torras:

«Interpretando sentir pueblo, rogamos S. S. influya se restablezcan trenes Norte números 2201 y 2208. Suprimirlos irroga graves perjuicios, especialmente abonados que viviendo en Moncada trabajan en Barcelona.

Alcalde, Ricart —Secretario, Mollet.»

En contestación al anterior despacho, recibióse otro del diputado a Cortes, dando cuenta que el día 18 se pondría en circulación el número 2208 y, como sea que el 2201 habíase ya restablecido, quedaría el servicio en la forma solicitada.

El pueblo de Moncada agradece la eficaz gestión del señor Torras Villà, quedándole altamente obligado.

—En agradecimiento al fundador de la sociedad «La Paz», de Mas-rampiño, ha sido nombrado presidente honorario, nuestro querido amigo don Antonio Calzada.

—Ya sé que el «doctor de moda» —Espinasa — no paga la *reclame*; pero al igual, recuerdo, como recuerda con escándalo todo el pueblo, que tenía la desfachatez de cobrar las visitas y firmar las recetas para los infelices que con engaño aeudían a él, creyéndole médico, siendo así que le faltaba y no poco para terminar la carrera.

Y, hasta otra.

B.

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Granollers